

CBE 2018-180

Tentamencijfer

UITSPRAAK

in het geding tussen x, hierna ook te noemen appellant,

en

de examiner van het vak Introduction to Public Law (RGPIR50310) gegeven aan de faculteit Rechtsgeleerdheid, hierna ook te noemen verweerder,

inzake de tentamenuitslag van het vak Introduction to Public Law.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van de examiner van het vak Introduction to Public Law, waarin aan appellant het cijfer 6 is toegekend voor dit vak.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op maandag 22 oktober 2018, waarbij appellant is verschenen. Verweerder is verschenen in de persoon van Z, examiner.

III. Ontstaan en loop van het geding

Op 12 juni 2018 wordt aan appellant het cijfer 6 toegekend voor het vak Introduction to Public Law. Op 28 juni 2018 dient appellant via CLRS een beroepschrift in bij het College van Beroep voor de Examens. Er vindt op 14 augustus 2018 een schikkingsgesprek plaats. Een schikking wordt niet bereikt. Verweerder dient op 15 oktober 2018 een verweerschrift in, waarna het beroep op de zitting van 22 oktober 2018 wordt behandeld.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting aangegeven komt, kort samengevat, op het volgende neer. Het tentamen voor Introduction to Public Law is een digitaal tentamen met open vragen. Voor het beantwoorden van de open vragen bestaat voor elke vraag een bepaalde woordlimiet. Appellant voelt zich benadeeld bij de beoordeling van twee tentamenvragen, namelijk vraag 5A en 7. Voor vraag 5A had appellant aanvankelijk een antwoord dat de woordlimiet ruim overschreed. Aangezien appellant in de veronderstelling verkeerde dat de woordlimiet strikt gehanteerd wordt, heeft hij zijn antwoord aangepast. Door deze aanpassing is hij punten misgelopen, omdat zijn initiële antwoord wel correct was. Daarnaast heeft een medestudent een vergelijkbaar antwoord gegeven, maar is ruim buiten de woordlimiet gegaan. Toch heeft hij 5 van de 6 punten voor zijn antwoord ontvangen, terwijl hijzelf maar 2 punten heeft ontvangen. Appellant is van oordeel dat hij niet gelijk is behandeld. Voor vraag 7 heeft appellant via email feedback moeten vragen voor subvragen A, C en D. Voor appellant zijn de vragen niet naar tevredenheid beantwoord. De examiner is niet ingegaan op de vragen over 7C, maar wel over 7B. Deze subvraag was echter niet relevant voor appellant. Ook in dit geval heeft dezelfde medestudent meer punten ontvangen terwijl hij de woordlimiet had overschreden. Appellant had verwacht dat de overschrijding van de woordlimiet strafpunten zou opleveren. Nu dit niet het geval is, is appellant van oordeel dat hij meer punten dient te ontvangen voor zijn gegeven antwoorden op vragen 7A, C en D. Door het hanteren van een woordlimiet krijgen studenten niet de kans te laten zien wat ze weten, aldus appellant. Appellant voelt zich hierdoor benadeeld en is tevens van oordeel niet gelijk te zijn behandeld. Appellant verzoekt het College om zijn beroep gegrond te verklaren en om extra puntentoekenning voor vragen 5A en 7.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting als volgt verweerd. Het tentamen Introduction to Public Law is een digitaal tentamen met open vragen. Om studenten te dwingen kort en *'to the point'* te antwoorden wordt een woordlimiet per te geven antwoord aangegeven. Dit is tijdens de colleges en op het tentamen duidelijk gecommuniceerd. Ook op het tentamen zelf kan de student zien wanneer de limiet bijna wordt overschreden, dan wordt de tekst oranje, en wanneer de limiet is overschreden, dan wordt de tekst rood. Het is wel mogelijk een antwoord in te dienen dat de woordlimiet heeft overschreden. Bij het nakijken wordt echter alleen naar het antwoord gekeken binnen de woordlimiet, waarbij een marge van 10% nog wel wordt meegenomen. Bij een woordlimiet van 60 woorden de eerste 66 woorden van het antwoord beoordeeld. De 10% marge wordt met reden niet gecommuniceerd naar studenten. In het geval van vraag 5A is bij het nakijken van het antwoord van de medestudent een fout gemaakt. In dit geval is wel gekeken naar het antwoord binnen de woordlimiet, maar had deze student daarvoor minder punten moeten ontvangen. Verweerder heeft geconstateerd dat deze fout alleen is gemaakt bij deze student en is van oordeel dat hij dezelfde fout niet nogmaals hoeft te maken bij appellant.

De examinerator van vraag 7 was in het buitenland en om die reden waren de studenten uitgenodigd vragen te stellen via de email. Hiervan heeft appellant gebruik gemaakt en verweerder vindt het jammer te horen dat hij zich niet serieus genomen voelt. Naar het oordeel van verweerder is er wel zorgvuldig gewerkt en zijn alle vragen beantwoord. Echter kunnen er geen extra punten worden toegekend aan appellant omdat het antwoord dat gegeven is door appellant niet alle correcte elementen bevat. Ook in dit geval is het antwoord van de medestudent beoordeeld op het antwoord binnen de woordlimiet, maar worden er geen strafpunten toegekend.

Verweerder verzoekt het College om het beroep ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of een rechtsregel of rechtsbeginsel is overtreden. Een inhoudelijke toetsing of een afgelegd examenonderdeel terecht met een bepaald cijfer is beoordeeld valt buiten dit toetsingskader.

Wel kan het College toetsen of verweerder op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen. Tussen partijen staat vast dat er een woordlimiet is opgenomen voor elk te beantwoorden vraag voor het digitale tentamen Introduction to Public Law. Het College stelt vast dat de instructies hiervoor helder zijn geweest en vooraf gecommuniceerd. Het College deelt de mening van verweerder niet dat de 10% marge van de woordlimiet die bij de beoordeling wordt gehanteerd en niet vooraf wordt gecommuniceerd, altijd alleen maar in het voordeel is van de studenten. De 'keurige' student die zich precies aan de limiet houdt, kan immers nadeliger af zijn dan de student die de limiet met 10% overschrijdt en in die 10% extra tekst een juiste aanvulling op zijn antwoord geeft, waarmee hij meer punten scoort. Naar het oordeel van het College had verweerder dit beter wel vooraf kunnen communiceren of ervoor kunnen kiezen om helemaal geen marge te hanteren. Voor appellant maakt dit echter geen verschil, omdat hij met zijn antwoord op de betreffende vraag ruimschoots onder de limiet is gebleven. Het hanteren van een woordlimiet als zodanig valt naar het oordeel van het College binnen de beoordelingsvrijheid van verweerder. Er is naar het oordeel van het College geen sprake van onzorgvuldig handelen.

Voor wat betreft vraag 5A heeft verweerder voldoende uiteengezet dat er een fout in de beoordeling is gemaakt bij een medestudent en verweerder is naar het oordeel van het College niet gehouden dezelfde fout te maken voor appellant. Wat betreft de vragen 7 A, C en D heeft het beroep enkel betrekking op de inhoudelijke beoordeling. Het College kan en mag geen oordeel geven over het kennen en kunnen van appellant en overigens is het College niet gebleken dat verweerder niet op goede gronden tot zijn oordeel is gekomen.

Het College constateert dat het bestreden besluit op goede gronden is genomen.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld op 8 november 2018 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, Prof. mr. dr. H.D. Wolswijk en J.K. Scholtens, leden, in tegenwoordigheid van mr. I. Feenstra, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.